

opusdei.org

Komentář k evangelium: Vstup do Jeruzaléma

Evangelium na Květnou neděli
(cyklus A) a komentář k
evangelium mše svaté.

28.03.2026

Evangelium (Mt 21 1-11)

Když se Ježíš a jeho učedníci přiblížili k Jeruzalému a přišli k Betfage u Olivové hory, poslal dva učedníky napřed a řekl jim: „Jděte do té vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a s ní

oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně. A kdyby vám někdo něco namítal, řekněte: `Pán je potřejuje a hned je pošle nazpátek.' „ To se stalo, aby se splnilo, co bylo řečeno ústy proroka: `Řekněte siónské dceři: Hle, tvůj král k tobě přichází pokorný, sedí na oslu, na oslátku, mláděti soumara.' Učedníci šli a udělali, jak jim to Ježíš nařídil. Přivedli oslici a oslátko, prostřeli na oslátko své pláště a on se na pláště posadil. Veliké množství lidu pak prostřelo své pláště na cestu, jiní sekali ze stromů ratolesti a stlali je na cestu. Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: „Hosana synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Hosana na výsostech!“ Jakmile vjel do Jeruzaléma, vzrušení zachvátilo celé město a lidé se ptali: „Kdo je to?“ Ze zástupu jim odpovídali: „To je ten prorok, Ježíš z galilejského Nazareta.“

Komentář

V této scéně se naplňuje to, co napsal prorok Zachariáš: „Hlasitě zajásej, siónská dcero, zaplesej, dcero jeruzalémská, hle, tvůj král k tobě přichází, je spravedlivý a přináší spásu, je pokorný a jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti.“ (Zach 9, 9). Je to král míru oděný v prostotě.

Tento nádherný úryvek z evangelia jemně hovoří o Ježíšově pokoře, ctnosti, která je neoddělitelná od otevřeného uznání pravdy.

Nepřichází na hřebci, ale na skromném a klidném oslu. Je to však Král a jeho moc sahá až do končin země (srov. Za 9, 10). To, co se ve slovech proroka jeví pouze jako zahalené tajemstvím, se v Ježíši naplňuje. Ježíš je král, a proto tak vstupuje do Jeruzaléma, ale bez násilí, bez vyhlášení povstání proti římské armádě. Jeho autorita pramení z prostoty, z Božího pokoje, jediného zdroje spasitelné moci. Svatý Josemaría v kázání o tomto

úryvku poznamenává, že „když se pak blíží hodina utrpení, Ježíš chce názorným způsobem ukázat svůj královský majestát a slavně vjíždí do Jeruzaléma, ale na oslu!“[1].

Blahoslavený Álvaro del Portillo vzpomínal, že svatý Josemaría „nám často vyprávěl o tom ubohém oslíkovi, nástroji Ježíšova triumfu, v němž viděl odraz všech křesťanů, kteří se prostřednictvím dobře vykonané práce, vykonávané před Bohem, snaží zviditelnit Krista mezi svými kolegy a přáteli, přinášejí ho do svého života a svých skutků napříč národy a městy, aby byl oslavován pouze Bůh“ [2]. Poté ve svých vzpomínkách poznamenal: „Aby osel mohl nést Pána [...], bylo nutné, aby duše apoštola šla a odvázala ho od žlabu. Tak i my musíme jít k duším, které jsou vedle nás a které čekají na ruku apoštola [...], aby je odvázala od žlabu

světských věcí a staly se trůnem Páně“ [3].

Dále blahoslavený Álvaro poznamenal, že „Evangelium nám neříká jména těch dvou učedníků, kterým Ježíš svěřil úkol odvázat osla, ale upřesňuje, že přesně splnili Pánův příkaz [...]. Poslušnost těchto mužů, kteří se přesně drželi toho, co jim bylo řečeno, byla nezbytnou podmínkou pro Kristův triumfální vstup do Jeruzaléma, který byl zase předehrou k definitivnímu vítězství nad hříchem, kterého dosáhl o několik dní později na oltáři Kříže“[4].

„Veliké množství lidu pak prostřelo své pláště na cestu“, kudy měl Ježíš projít (v. 8), jako gesto intronizace, typické pro Davidovu dynastii (srov. 2 Kr 9, 13). Víтали ho také větvemi stromů, zatímco ho oslavovali slovy žalmu 118, který ho prohlašoval za Mesiáše: „Požehnaný, který přichází

ve jménu Páně“ (Ž 118, 26), k nimž přidávali výkřik – „Hosanna“ –, což znamená: „zachraň nás!“ „pomoz nám!“. Jejich provolávání zní jako radostná chvála a výbuch naděje na okamžité obnovení Davidova království a s ním i na vytoužené vykoupení Izraele.

Katechismus katolické církve shrnuje to, co dnes čteme v evangeliu, takto: „Ježíš volí určený čas a podrobně připravuje svůj mesiášský vstup do města. A nyní „Kráľ slávy“ (Ž 24,7-10) vjíždí do svého města na oslátku: toho dne poddanými jeho království jsou děti a „Boží chudí“, kteří ho s jásotem pozdravují. Jejich volání „Požehnaný, kdo přichází v Hospodinově jménu“ (Ž 118,26), přebírá Církev v „Sanctus“ eucharistické liturgie jako úvod k památce Veliké noci Páně“[5].

[1] San Josemaría, Boží přátelé, č.103.

[2] Blahoslavený Álvaro del Portillo,
Dopis 1 duben 1992.

[3] Sv. Josemaría, Appunti di una
conversazione, 30-III-1947 (AGP,
biblioteca, P01, IX-1982, p. 56).

[4] Blahoslavený Álvaro del Portillo,
Dopis 1 duben 1992.

[5] Katechismus katolické církve, č.
559.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-vstup-do-
jeruzalema/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-vstup-do-jeruzalema/) (28.03.2026)